

Hoe kijken mensen van verschillende achtergronden naar het alledaagse leven en de wereld waarin ze leven? Met die vraag in het achterhoofd ging theatermaakster Mieke Laureys op zoek naar makers om samen een muziektheaterstuk voor jong en oud op poten te zetten. 'We denken de wereld' is het kind dat uit de gesprekken van Mieke, danser Romeo Lothy en dichteres Amina Belôrf voortkwam. Mathias Coppens componeert de muziek voor hobo, fagot, percussie en electronics. Het stuk gaat in het voorjaar van 2023 in première.

Welke boodschap proberen jullie als makers te brengen met 'We denken de wereld'?

Mieke: Toen we startten met 'We denken de wereld', was het meteen duidelijk dat we niet enkel witte mensen konden betrekken. De wereld is zo divers en dat willen we laten zien. Die diversiteit zit zowel in de identiteiten van de makers als in de verschillende disciplines die aan bod komen in het stuk. Amina is dichteres en heeft Marokkaanse roots en danser Romeo Lothy heeft Congolese roots. Het resultaat van onze gesprekken creëert een nieuw wereldbeeld op scene.

Mathias: Het stuk bestaat dankzij de dialoog tussen de makers. Aan de hand van hun gesprekken kon de puzzel zich leggen. Zo'n puzzel probeer ik ook te maken voor de muziek. Er zullen veel diverse klanken zijn omdat ik me laat beïnvloeden door de vele conversaties en opvattingen. Op dat vlak zijn die verschillende culturen een grote meerwaarde, maar ik neem ook mijn eigen achtergrond mee. Aan de ene kant komt de compositie voort van klassieke muziek, maar aan de andere kant heb ik ook heel veel affiniteit met modernere jazz- en popmuziek. Er zullen dus ook soundscapes met filmische electronics in het stuk verwerkt worden. Het is een amalgaam van verschillende sferen en stemmen.

Mieke: Ik denk dat we kozen voor de letterlijke ontmoeting van de mensen op scène, in plaats van te gaan voor een letterlijk verhaal. We kozen voor mensen en vanuit de mensen ontstonden de verhalen.

Welke meerwaarde heeft muziek in combinatie met theater?

Mathias: Als muziek in samenwerking met visuele kunst één kwaliteit heeft, dan is het dat ze emotionele diepgang of uitdieping van bepaalde karaktersferen kan meegeven. Soms kan muziek zelfs dingen uitdrukken die je niet in woorden kan omzetten.

Mieke: Als je muziek hoort tegenover tekst, dan denk ik dat de muziek altijd de bovenhand zal hebben in de hersenen. Muziek en beeld zijn heel sterke media. In de beste gevallen moet je bij muziek niets meer vertellen.

Mathias: Dat gezegd kan een dialoog ook veel sterker zijn zonder muziek, wanneer er een breekbare stilte is.

MIEKE LAUREYS & MATHIAS COPPENS

Het is de taak van de podiumkunsten om een spiegel te zijn en mensen te laten nadenken

We kozen voor mensen en vanuit de mensen ontstonden de verhalen.

Zijn er bepaalde filosofische of maatschappelijke vragen die centraal staan in het stuk?

Mieke: We werken met een heel universeel en breed thema dat we compacter proberen te maken. De vraag die we ons steeds stellen tijdens het maakproces en op het podium is 'hoe zou de wereld eruit zien als wij ze samen zouden bekijken?'. Door onze verschillende achtergronden kom je direct bij maatschappelijke vraagstukken. Romeo en Amina vinden het soms grappig hoe voorzichtig ik wil zijn naar hen toe, maar we beseffen dat we die voorzichtigheid achter ons moeten laten om op het podium een realiteit te scheppen en zo het publiek een spiegel voor te houden.

'We denken de wereld' zal dus confronterend zijn?

Mathias: Het stuk biedt geen escapisme, dat is voor mij verbonden aan entertainment. Je kijkt naar een film om je leven even te vergeten, maar het is de taak van de podiumkunsten om een spiegel te zijn en mensen te laten nadenken. Natuurlijk mag kunst ook entertainen of grappig zijn, maar daarnaast is er een heel ander spectrum binnen podiumkunst dat

L

dikwijls niet in entertainment aan bod komt. Daarom is muziektheater, theater en opera belangrijk voor de maatschappij.

Mieke: Binnen cultuur neem je altijd iemand mee in een andere wereld. Het mooie aan theater is dat je tijdelijk samen met anderen iets beleeft dat nooit nog terugkeert. Een film kan je blijven afspelen en zal altijd hetzelfde blijven, maar theater is elke keer anders.

Wat willen jullie laten zien met 'We denken de wereld'?

Mieke: Aangezien het stuk zowel voor een avondpubliek als voor jongeren is (12+), is het eens zo belangrijk om een wereld op scène te brengen die niet altijd netjes, maar wel realistisch is. Ik hoop dat

het publiek zijn wereldbeeld zal herbekijken door onze voorstelling. Wij als makers zijn verplicht om, via kunst, met jongeren een conversatie aan te gaan over de wereld waarin we leven. Jongeren worden vaak onderschat bij zo'n thematiek, terwijl ze best wel over die materie nadenken.

Mathias: De voorstelling heet 'We denken de wereld' en in de wereld van vandaag heb je toegang tot alles. Alles bestaat naast elkaar. Met dit muziektheaterstuk proberen we een doorsnede te geven van wat ons beïnvloedt in het moment dat we het stuk aan het maken zijn. Op die manier is het bijna een dagboek van hoe wij, makers, tijdens het maakproces denken over de wereld. We willen die diverse puzzel aan wereldbeelden tonen aan het publiek.

WE DENKEN DE WERELD